

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Tevhîd-i Dâvet

TEVHÎDİN İNŞASI

EBÛ UBEYDE EL-MUALLİM

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ
مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا
مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا
اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ
وَرَسُولُهُ... أَمَّا بَعْدُ:

İnsanlığın dünya ve ahiret kurtuluşu

Kelime-i tevhidi hayat yapmalarıyla mümkündür.

TEVHİD BİLİNCİNİN İNŞASI

Rabbimiz Allah *subhanehu ve teâlâ* yüce kitabımız Kur'ân-ı Kerim'de bizleri ancak kendisine ibadet/kulluk etmemiz için yarattığını bildirmektedir.

"Ben cinleri ve insanları bana ibadet etsinler diye yarattım." (Zariat: 51/56)

İlim ehli ayette geçen *"bana ibadet etsinler"* emrini *"beni tevhid etsinler"* diye manalandırmıştır. Yani tevhid yüce yaratıcımızın bizlerden istediği en büyük emirdir. Ve Rabbimiz Allah *subhanehu ve teâlâ* bizlere tevhidi bir cümlede özetlemiştir: **"LÂ İLÂHE İLLÂLLAH."**

Lâ İlâhe İllallâh'a *"kelime-i tevhid"* denilmektedir. Yani **Lâ İlâhe İllallâh** tevhidi anlatan kelimedir.

Ey Allah *subhanehu ve teâlâ'nın* kulu! Çok iyi bil ve asla unutma ki! Kelime-i tevhid yani **Lâ ilâhe illâllah** senin,

ailenin, neslinin ve tüm insânlığın kurtuluş sözüdür. Senin ve sevdiklerinin *dareyn*¹ saadeti ancak bu sözle mümkündür.

Öncelikle bu sözü anlamak ve ardından da bu sözü yaşamaya geçirmen gerekmektedir.

Kelime-i tevhîd iki kısımdan oluşmaktadır:

Birinci kısım; **“Lâ ilâhe”** ikinci kısım ise **“illâllah”tır**. Tevhidi gerçekleştirmen bu iki kısımda da yapman gerekeni yapmana bağlıdır. Biri olmadan yani birini gerçekleştirmeden tevhid de gerçekleşmiş olmayacaktır.

Bu tevhid kelimesi **“Lâ”** hayır yani *red* ile başlamaktadır. Nelere *hayır*, neleri *red*? İşte bu sorunun cevabını adımızı bildiğimiz gibi bilmemiz gerekmektedir. Çünkü bunu bilemeyenler reddi gerçekleştiremeyeceklerinden, tevhid ehli olamayacaklardır.

“Allah ile birlikte başka bir ilaha tapıp yalvarma! O’ndan başka ilah yoktur. O’nun vechi dışında her şey yok olacaktır. Hüküm O’nundur ve siz O’na döndürüleceksiniz.”

(Kasas: 28/88)

¹ **Dareyn:** Dünya ve ahiret yurdu

Hayatlarında 'La' inkılabını gerçekleştiremeyenlerin

tevhid ehli olmaları mümkün değildir.

TEVHİD "LA" İLE BAŞLAR

Hiç şüphesiz ki tevhid red ile başlar. Uyduruk sahte ilahları, batıl şeytani kanunları, tuğyanın zirvesindeki firavunları, onların zulüm sistemlerini, bu sistemleri ayakta tutan tüm karun² ve belamları,³ insanlarla Allah arasında aracı olduğunu iddia eden canlı putları, meydanlara dikilen adlarına kanunlar düzülen cansız putları, çaputlar bağlanan ağaçları, Allah'tan istenilir gibi istenilen canlı cansız putları, aracıları, kutsal olmayanı kutsamayı, fayda umulan inciği-boncuğu... ve bunlar gibi nice tevhide muhalif olan şirki

² **Karun:** Hazreti Musa *aleyhisselam* kavmindendir. Allah *subhanehu ve teâlâ*'ın ona imtihan için verdiği dünyalıklarla azıp şırmıştır. Mevcut konumuyla hakkın yanında değil de, firavun ve haman'la birlikte batılın tarafında yer alıp, sonunda yere batırılıp helak olan kişidir. Ayrıca bu günde maddi zenginliğe dayanan kibirlenmenin simgesi olmuştur.

³ **Belam:** Hazreti Musa *aleyhisselam* zamanında yaşamış, önceleri salih bir kişiyken sonradan dünyevi çıkarları için irtidat etmiş olan ilim adamıdır. Bu günde dünyevi çıkarları için batılın yanında yer alan her ilim adamının simgesi olmuştur.

inaniş ve fiili **RED**.

İnsan hayatta seçim yapmaktadır. Bu seçimde ya tev-hidi, ya da şirki seçmektedir. Bu seçimim sonunda ise ya tevhiîd ehli olarak cennete, ya da şirk ehli olarak cehenneme gidecektir. İşte tevhibi seçenler, cennete varis olanlar “**Lâ**” ile tevhibe muhalif olan tüm şeyleri reddeden Müslümanlardır.

Müslüman ilk olarak kendisinde red vasfını bulunduran kişidir. Red Müslümanın ilk îmânî hareketidir. Redsiz bir iman olamayacağı gibi, imansız bir Müslüman da olamaz. İman red ile başladığından, reddi olmayan sözde bir iman geçerli bir iman değildir. Ondan dolayıdır ki bir kişinin ilk öğreneceğı şey, ‘*nasıl red edilir?*’ olmalıdır.

Dini anlamak öncelikle tevhibi anlamakla ve tevhibi anlamakta reddi yani **La’yı** anlamakla başlar. **Lâ’yı** anlamayan tevhib dinini de anlayamayacaktır. Dîni anlamayanın ise dine girmesi nasıl mümkün olabilir? Mümkündür diyenler kelime-i tevhibi nasıl ve neye göre anlamaktadırlar?

Tevhib “**Lâ**” ile mümkündür; Allah *subhanehu ve teâlâ’ya* ortaklıkta bulunmaya cüret edenleri bir çırpıda silip atmaktır “**La.**”

“Lâ” tevhid binasının ilk temel taşıdır. “Lâ” olmaz ise “illallah” fayda vermez. Yani “Lâ”sı olmayanların tevhidi de yoktur.

“Lâ” kaynağı vahiy olmayıp, insân ürünü olan tüm beşeri ideolojileri, beşeri ideolojilerin kurucu ve yöneticilerine yönelik bir İslâmi protestodur. Bu protestoyu hayatlarında gösterenler Müslüman’dırlar, gösteremeyenlerse Müslüman olamazlar.

Tevhid okulunda ilk öğretilen kelimedir, “Lâ”. Bu kelimeyi ve anlamını öğrenmeyenler bu okulda okuyamazlar.

“Lâ” tevhid dininin ilk bölümüdür. Bu bölümden geçmeden Allah *subhanehu ve teâlâ’sın* dinine girmek mümkün değildir. “La”sı olmayanın “illallah” demesi geçerli değildir.

“Lâ” ile Müslüman, insânların hayatlarına yön verme iddiasıyla yola çıkan lanetli kanunları, canlı-cansız tüm sahte ilahları ve putları tanımayarak, imanın inkılâbını gerçekleştirecektir.

“Lâ” tevhid ile şirk arasındaki ilahi bir ayrımdır. “Lâ” olmazsa tevhid ve şirk birbirinden ayrılamaz. “Lâ” Allah

*subhanehu ve teâlâ'*ya ait olmayan yasacıkları, onları çıkartan sahte ilahları bir çırpıda yere sermektir. “Lâ” zulmün ve zalimin önüne koyulmuş olan bir settir. Şirki hayat yapan zalimlerin zulüm dolu sistemlerine en büyük redtir, “Lâ”

“Lâ” Müslüman'ın red bilincidir. “Lâ” İslâm'ın ilk giriş kapısıdır. “Lâ”sı olmayanın İslâm'ı ve imanı da yoktur.

“Lâ”sız bir hayat imansız, İslâmsız bir hayattır. “Lâ” yı bilmeyen bir insân tüm firavunlara, nemrutlara, ebu cehille-re onay veren, onları kabul edip, onlara boyun eğen insândır.

“Lâ” kullara kulluk etmemek için kullara ilahi bir hediye-
dir. “Lâ”yı hayat yapanlar Allah *subhanehu ve teâlâ'*nün kullarını kendilerine kul yapmaya çalışan tüm zalimlerin büyük önder denen büyük zorbarların, hayatlara karışan dik-tatör firavunların düzenlerini kabul etmeyenlerdir.

“Lâ” Rabbani inkılâbın başlangıç ifadesi, Allah *subha-
nehu ve teâlâ'*ya teslim olan kişinin başkalarına teslim olma-
yacağının bir ilanıdır.

“Lâ” tüm batıl düşüncelerin sahiplerine ve onların ba-
tıl düşüncelerine ‘hayır’ demektir.

“Lâ” Allah *subhanehu ve teâlâ*’nın dinine boyun eğmeyen kâfirleri sevmediğinin, sevmeyeceğinin bir göstergesidir.

“Lâ”yı anlamayan “Lâ”yı gerçekleştiremez. Hayatlarında “Lâ”yı anlatmayan satılmış belamların ağızlarına bakanların “Lâ”yı anlaması düşünülemez. “Lâ”yı anlayamayanların Müslüman olacakları düşünülemediği gibi.

“Lâ”yı hayat yapmayan bir toplum, her zaman kendilerine şeytanca karışıp müdahale eden firavunları başucunda görecektir.

Tevhid düzeni ancak “Lâ” inkılâbını gerçekleştirenlerle kurulacaktır. “Lâ” kuru kuruya söylenip geçilemez. Aksi-ne “Lâ” zaruri olarak anlaşılması gereken imani bir derstir. Bu dersi öğrenmeyenler hayat imtihanında sınıfta kalacak olanlardır.

Hakkın ikamesi ve batılın izalesi için,

'La ilahe' bilinçlice söylenilmesi gerekir.

TÜM SAHTE İLAHLARA İMANİ BİR REDDİYE: "LA İLAHE"

"La ilahe" kıyamete kadar **"İllallah"**tan önce gelecektir. Bir Muvahhid öncelikle tüm insânlığa şunu duyurur:

"La ilahe" yoktur benim için, kabul etmem; sahte ilahları, tüm putları, put haneleri, put sistemlerini, put yasalarını, putpe-restleri inkâr ediyorum. Kabirlere, ağaçlara, bezlere muskalara yönelmekten, her türlü aracılığı ve kendilerini Allah ile aracılar olduğunu iddia eden insan şeytanından beriyim ben."

"La ilahe" ile batıl yıkılır. **"İllallah"** ile hak kabul edilir. **"La ilahe"** hak ilah olmayan tüm sahte ilahlara 'hayır' demektir. **"La ilahe"** ile ilahlık iddiasında bulunanlar bir çırpıda red edilir. Tüm sapık görüşler çöpe atılır.

Taşlardan, topraktan, tunçtan, bakırdan, ağaçlardan, etten ve kandan ilahlık yakıştırılan tüm sahte ilahlar redde-

dilir. **“La ilahe”** ile bu sahte ilahlar gönöl evinden def edilir. Tüm putlar bu sözle yerlere serilir. Bu söz tüm sahte ilahları alaşığı eden bir sözdür. Bu sözün gücüyle, dev sanılan nice-
lerinin sinek kadar bile olmadığı, olamayacağı ilan olunur.

Tüm tağutlar red edilmeden ‘La ilahe’ gerçekleşmez.

‘La ilahe’ tağutlara bir reddiyedir.

‘LA İLAHE’ TAĞUTLARI REDDİR

Ey Allah *subhanehu ve teâlâ*’nın kulu! İyi bil ki! Tağutları red etmek imanın ilk şartı olan Allah *subhanehu ve teâlâ*’ya imanın ön şartıdır ki; tağutlar red edilmeden Allah *subhanehu ve teâlâ*’ya iman söylemi geçerli olmaz.

‘Allah iman ettim’ diyen bir kişi öncelikle tağutları red etmelidir ki, hakkiyle iman edebilsin. Allah *subhanehu ve teâlâ*’ya iman ettiklerini söyledikleri halde tağutları red etmeyenlerin imanları –maalesef ki- ancak zandan ibarettir. Onlar kendi zanlarınca iman iddiasında bulunmuşlar; fakat bu iddia tağutları red etmedikleri için gerçekleşmemiştir.

Tağutu inkâr etmeden Allah *subhanehu ve teâlâ*’ya iman edilemez. Nasıl ki cahiliye Mekkesindekiler tağutlarını red etmeden iman edemediyse, günümüz cahiliyesinde de durum aynıdır.

Cahili sistemlerde ki tüm tağutlar red edilmelidir ki Allah *subhanehu ve teâlâ*'ya hakkıyla iman edilebilsin. Aksi halde tağutları red etmeyen kişinin Allah *subhanehu ve teâlâ*'ya hakkıyla iman etmesi söz konusu değildir. Tağutları red etmeyenin iman iddiası boş bir söylemdir. Bu boş söylemin sahibi bu haliyle ateşten kurtulamayacaktır. Kişi tağutlardan uzaklaşmadan, onları kabul ederek Müslüman olmaz, Müslüman kalamaz. Tağutlarla iç içe, kol kola, omuz omuza bir hayatı yaşayıp, her türlü desteği onlara vererek imandan bahsetmek mümkün olabilir mi?

TAĞUT:

Kur'an'dan habersiz bir hayat yaşayan insanların birçoğunun hiç duymadığı bu kelime, Kur'an-ı Kerim'de 8 yerde geçmektedir. Bunlar surelerin sıralanmalarına göre şöyledir:

“Artık doğruluk (tevhid) ile eğrilik (küfür) birbirinden ayrılmıştır. Artık her kim tağutu reddederek Allah'a imân ederse, kopması mümkün olmayan sapa sağlam bir kulba

yapışmıştır. Allah işitir ve bilir.” (Bakara: 2/256)

“Allah, imân edenlerin velisidir. Onları karanlıklardan (küfürden) aydınlığa (imâna) çıkarır. Kâfirlerin velileri ise tağuttur. Onları aydınlıktan (imândan) çıkararak karanlıklara (küfre) sokarlar. İşte onlar cehennemliklerdir. Onlar orada ebedi kalırlar.” (Bakara: 2/257)

“Kendilerine kitaptan bir nasip verilenleri görmedin mi? Onlar, cibt’e ve tağuta imân ediyorlar ve diğer kâfirler için: ‘Bunlar, imân edenlerden daha doğru bir yoldadır’ diyorlar.” (Nisa: 4/51)

“Sana indirilene ve senden önce indirilene gerçekten imân ettiklerini zannedenleri görmüyor musun? Bunlar, tağuta muhâkeme olmayı istiyorlar. Oysa onlar onu reddetmekle emrolunmuşlardır. Şeytân da onları uzak bir sapıklıkla sapıttırmak istiyor.” (Nisa: 4/60)

“İman edenler, Allah yolunda savaşır; kâfirlerse tağut yolunda savaşır. Öyleyse şeytânın dostlarıyla savaşın. Şüphesiz ki, şeytânın hilesi pek zayıftır.” (Nisa: 4/76)

“De ki: Allah katında, bir ceza olarak bundan daha kötüsünü haber vereyim mi? Allah’ın kendisine lânet ettiği,

ona karşı gazablandığı ve onlardan maymunlar ve domuzlar kıldığı ile tağuta ibâdet edenler; işte bunlar, yerleri daha kötü ve dümdüz yoldan daha çok sapmışlardır.” (Maide: 5/60)

“Andolsun ki biz her ümmete Allah’a kulluk edin. Tağuta kulluktan da kaçının diye bir peygamber gönderdik. Böylelikle, onlardan kimine Allah hidayet verdi, onlardan kiminin üzerine sapıklık hak oldu. Artık, yeryüzünde dolaşın da (tevhidi) yalanlayanların sonunun ne olduğunu görün.” (Nahl: 16/36)

“Tağuta kulluk etmekten kaçınan ve Allah’a gönülden yönelenler ise; onlar için bir müjde vardır. Öyleyse kullarıma müjde ver!” (Zümer: 39/17)

Tağutun Tanımı:

Hakkında birçok tanımlar yapılan tağut kavramı bilinmesi ve red edilmesi zaruri bir olan kavramdır. İnsanların bu kavramı ne kadar veya nasıl bildiği ve onu ne kadar red ettiği ise ayrı bir konudur.

Ancak İslam uleması bu Kur’anî kavrama yönelik ta-

nımlar yapmışlardır. Bu tanımlar göstermektedir ki, onların bu kavramı bildiği ve insanları redde çağırdıkları bir kavramdı. Bu gün onların adını anıp, din adına konuşan ancak bu kavramı anlatmayanları ve çarptıranları onlarla bir tutulmamakladır.

Şimdi o tanımlardan bazıları verirsek:

Tağut; *“İnsanların idarecisi konumunda bulunan, halkın kendisine danışıp işlerinin hükme bağlanmasını istedikleri, insan suretindeki şeytânlardır. Tağut (Allah’ın kanunları dışında) kendisine baş vurulan insanların efendisidir.”*⁴ Denilerek İslam dininin hükümlerini bırakarak nefsinin hükümleriyle hareket edip, insanları da bu hükümlere uymaya zorlayıp, bu hükümlerle hükümler veren isyan ehline denmiştir.

Ayrıca; *“Allah’a karşı isyankâr olup, zorla, zorlamayla veya gönül rızasıyla kendisine tapınılıp mabut tutulan insan, şeytân, put, heykel ya da herhangi başka bir şeydir.”*⁵ Denilirken baş tağut şeytanla birlikte, şeytanlaşan insan ve insanların elleriyle yaptıkları put ve heykellerde tağut kavramı içinde değerlendirilmiştir.

⁴ İmam Mücahid’in tanımı, Suyuti, ed-Durru’l-Mensur: 2/22

⁵ İmam Taberin’in tanımı, Camiu’l-Beyan: 5/419

Allah'ın dışında tapınulan şeylerin tamamı, sapkın önderler, hayır yolundan çevirenler ve Ehl-i Kitab'ın azgınlarının da tağut olarak isimlendirildiğini belirtmiştir.⁶

Yine “tağut; kendisine ibâdet edilme, bağlanılma ve itaat edilme noktasında haddini aşan kul demektir. İnsanların tağutu, Allah ve Rasulü'nün kanunlarıyla hükmetmeyen, Allah'tan başka kendisine muhâkeme olunan, ibâdet edilen ve Allah'ın emrine dayanmaksızın, Allah'a itaat etmeksizin kendisine tâbi olunanlardır”⁷ denilerek Allah'a itaatin/ibadetin karşısında kendilerine itaate/ibadete çağıran her kulun tağut olduğu vurgulanır. Ayrıca kendilerine itaate/ibadete çağıran Allah ve Rasulü'nün tanımayıp kendi kanunlarını koyanların ve bu kanunlarla hükümler verenlerin de tağut oldukları da ifade olunur.

*“İlkelerini Allah'ı Teâlâ'nın kanunlarından almayan her sistem, her kurum, her düşünce, her davranış kuralı, her gelenek tağut kapsamına girer”⁸ denilerek, Bu tanım da Allah *subhanehu ve teâlâ*'nın kanunlarına sırt çeviren sistem, o sistemin kurumları, o kurumları kuran düşünce, bu düşüncelerin*

⁶ Ragıb el'İsfehanin tanımı, Müfredat: 1/520-521

⁷ İmam İbn Kayyımın tanımı, İlamu'l-Muvakkîin: 1/40.

⁸ Seyyid Kutub'un tanımı, Fi Zilali'l-Kur'an: 1/292.

toplumda aşılmaz hale geldiği geleneklerde tağut karamı içerisinde belirtilmiştir.

Tağut kavramının kapsamı geniş tanımları yapıp *“Tağut: Allah’tan başka ibâdet/kulluk edilen her şeydir.”*⁹ *İnsanın tuğyan etmesine sebep olan her şeydir.”*¹⁰ *“Tuğyanın zirvesine ulaşan, Allah’a kulluğu engelleyen şeydir.”*¹¹ Dendiği de olmuştur.

Sonuç olarak, La ilahe illallah diyenler tüm tağutları red etmelidirler. Aksi halde bu tevhid ehli olamazlar. Tüm peygamberler Allah *subhanehu ve teâlâ’nın* kullarını tağutu red ile başlayan tevhide çağırırılmışlardır.

PEYGAMBERLERİN TAĞUTU RED ÇAĞRISI

Kullarını karanlıklardan aydınlığa çıkaran Rahmet sahibi yüce Rabbimiz kullarına hakikatleri bilsinler ve yaşasınlar diye peygamberler göndermiştir.

“Andolsun ki biz her ümmete Allah’a ibadet/kulluk

⁹ İmam Maliki tanımı, Kurtubî, Camiu li Ahkâm: 5/248

¹⁰ İmam Beğavinin tanımı, Mealimu’t-Tenzil: 1/350

¹¹ Kadı Beydavinin tanımı, Envaru’t-Tenzil: 1/155

edin. Tağuta kulluktan da kaçının diye bir peygamber gönderdik.” (Nahl: 16/36)

Tağutu red etmeyenler tağuta kulluk yapıyorlar demektir. Rabbimiz; tağuta ibadet/kulluk edenler olduklarını bizlere bildirmiştir.

Allah *subhanehu ve teâlâ’ya* ibadete ve O’nun dışındakileriyse redde çağıran peygamberlerin kavimlerine bunu ifade ettiklerini görmekteyiz.

“Ey kavmim! Allah’a ibadet edin! Sizin ondan başka ibadet edeceğiniz yoktur.”¹² (Araf: 7/59)

Evet, istisnasız tüm gönderilen elçiler, kavimlerini Al-

¹² “Andolsun ki Nuh’u elçi olarak kavmine gönderdik. Dedi ki: Ey kavmim! Allah’a kulluk edin, sizin ondan başka tanrınız yoktur. Doğrusu ben, üstünüze gelecek büyük bir günün azabından korkuyorum.” (Araf: 7/59)

“Ad kavmine de kardeşleri Hûd’u (gönderdik). O dedi ki: “Ey kavmim! Allah’a kulluk edin; sizin O’ndan başka tanrınız yoktur. Hâla sakinmayacak mısınız?” (Araf: 7/65)

“Medyen’e de kardeşleri Şuayb’ı (gönderdik). Dedi ki: Ey kavmim! Allah’a kulluk edin, sizin ondan başka tanrınız yoktur. Size Rabbinizden açık bir delil gelmiştir; artık ölçüyü, tartıyı tam yapın, insanların eşyalarını eksik vermeyin. Düzeltilmesinden sonra yeryüzünde bozgunculuk yapmayın. Eğer inananlar iseniz bunlar sizin için daha hayırlıdır.” (Araf: 7/85)

“Âd kavmine de kardeşleri Hûd’u (gönderdik). Dedi ki: Ey kavmim! Allah’a kulluk edin. Sizin O’ndan başka tanrınız yoktur. Siz yalan uyduranlardan başkası değilsiniz.” (Hud: 11/50)

lah *subhanehu ve teâlâ'*ya itaat ve ibadet etmeye, O'ndan başka itaat ve ibadet edilenlerin tümünü red etmeye çağır-mışlardır.

Demek ki Rabbimiz Allah *subhanehu ve teâlâ'*ya itaat/ibadet ile O'ndan başkasına itaat/ibadet bir arada bulu-namayacağına göre, Allah *subhanehu ve teâlâ'*ya itaat/ibadet edenlerin yapması gereken şey öncelikle tüm cüzleriyle ta-ğutu red etmektir. Yalnızca Allah *subhanehu ve teâlâ'*ya iba-det edebilmek için önce tağutlara '**La**' denmelidir.

Yine Rabbimizin: *"Bunlar, (tağuta) muhâkeme olmayı istiyorlar. Oysa onlar onu reddetmekle emrolunmuşlardı."* (Nisa: 4/60) Buyruğunda da tağutun red edilmesi gerektiği açıklanmaktadır.

Tüm hak davetçileri batıla karşı hakkı haykırırken ta-ğuta düşmanlıklarını göstermişlerdir. Zira tağut karanlığın temsilcidir. İnsanlara kara bir hayatı sunar. Onları imanın nurundan uzaklaştırıp, küfrün karanlıklarına çeker.

"Allah, imân edenlerin velisidir. Onları karanlıklar-dan (küfürden) aydınlığa (imâna) çıkarır. Kâfirlerin velileri ise tağuttur. Onları aydınlıktan (imândan) çıkararak karan-

lıklara (küfre) sokarlar. İşte onlar cehennemliklerdir. Onlar orada ebedi kalırlar." (Bakara: 2/257)

Tüm gönderilen peygamberler küfrün karanlığının temsilcilerine savaş açmışlardır. Savaş açılanlar ise kimi zaman cansız putlar, olabileceği gibi, kimi zamanda canlı putlar olan Firavun, Nemrut, Karun, Belam olmuştur.

Aydınlığın karşısında yer olan bu karanlık cephe insanlığa Allah *subhanehu ve teâlâ'nın* kulluktan kullara kul olmaya çağırmışlar, hatta sadece çağırmakla da kalmayarak kendilerine boyun eğmeyenlerle savaşmışlardır. Elbette ki ilahi vahyin taraftarları her zaman ve de zeminde bu batıl güçlere, bu tağuti otoritelere karşı direnmiş, olanlara boyun eğmemişlerdir. Durum bu günde farklı değildir.

Bu günde insanları Allah *subhanehu ve teâlâ'nın* yolundan alıkoymaya çalışan *karanlığın savunucuları* tağutlar iş başındadırlar. Onlara karşı uyanık olup, onları red etmek ve redde çağırmak her Müslüman için kaçınılmaz bir görevdir.

"Tağuta kulluk etmekten kaçınan ve Allah'a gönülden yönelenler ise; onlar için bir müjde vardır. Öyleyse kullarımı müjdele!" (Zümer: 39/17)

İlah Kelimesinin Anlamı:

İnsanlara kelime-i tevhidi sorduğumuzda size cevap veremeyenler olacaktır. Bazılarının ise '*Allah'tan başka Allah yok*' dediklerine şahit olabilirsiniz.

Yine bazılarının da '*Allah'tan başka ilah yok*' derler. Onlara ilahın anlamını sorduğunuzda bu kelimenin içeriğini bilmedikleri anlaşılmaktadır.

Topa-popa dalmış, tağutlara kanmış bir neslin tağutu ve ilahın anlamını bilmedikleri bir gerçektir.

Elbette ki kelime tevhidin içeriğini iyice anlayabilmemiz için öncelikle "**ilah**" kelimesinin anlaşılması gerekmektedir.

İlah: Kendisine ibadet edilen varlık/*mabud*¹³ demektir.

İlâh kelimesinin mabud olarak ifade edilmesinin nedenlerini şöyle sıralanabiliriz:

Mabud; ihtiyaçları gideren, yapılan işlerin karşılığını veren, huzur veren, musibet anında koruyan, kendisine kul-

¹³ **Mabud**: Kendisine ibadet edilen varlık.

luk edilip her zaman ancak kendisine yönlenilen, azameti karşısında hayrete düşülen, gönülden bağlanılıp, kendisine sığınılan, korkulan ve umulan, sevilen ve güvenilen, kendisine dua edilen, itaat edilip isyan edilmeyen, zillet ve teslimiyet gösterilerek boyun eğilendir.

Tüm bu sayılanların tamamı hak mabud olan yüce Allah *subhanehu ve teâlâ'*ya yapılmalıdır. Bunlardan bir tanesini bir yaratılmışa veren kişi Allah *subhanehu ve teâlâ'*yı birlemek demek olan tevhid inancını bozmuş olur.

Kuran-ı Kerim'de ilâh kelimesi iki manada kullanılmıştır:

Birincisi; batıl olarak, insânların kendisine tapındığı şey anlamında *batıl mabud*.

İkincisi; gerçekten ibadete lâyık olan varlık anlamında *hak mabud* yani Allah *subhanehu ve teâlâ*.

İlâh kelimesinde asıl olan çoğul yapılmamasıdır, çünkü; O'ndan başka (gerçek) mabud yoktur. Fakat cahiliye Arapları inanç sistemlerinde pek çok mabuda inandıklarından ötürü onu da çoğul yapmışlar ve ilahlar demişlerdir.

Bu günde ilah edinilenleri, kendilerini ilah ilan edenleri görmektediriz. Bu g nk ler firavun gibi *'ben ilahım'* demeseler de halleriyle aynı Őeyi ifade etmektedirler.

Hak ilahın karşısında onu tanımayanların dilleriyle *'biz onu tanımıyoruz'* demelerine gerek yoktur. Su i enin diliyle ben su i miyorum demesine kimse inanmaz.        yapılan fiil s     iptal etmiŐ tir. S     fiille iptal edilmediğ i zaman ge erli olur. Aynen b  ylede ilahlaŐ anların *'biz Allah'ın ilahlığ ını kabul ediyoruz'* demesine bakılmaz. Onları red etmek tevhidin gereğ idir. Bunlar red edilmeden tevhid ger ekleŐ mez.

Rabbimiz kitabında onları red etmeyip, kendisinden baŐ ka ilah edinenleri kınamıŐ  ve bu insanların bu halleriyle   lmeleri   zerine ebedi bir ateŐ te kalacaklarını bildirmiŐ tir.

"Sakın Allah ile birlikte baŐ ka il  h edinme; sonra kınanmıŐ  ve kovulmuŐ  olarak cehenneme atılırsın." (  sra: 17/39)

Yaşantılarıyla 'La ilahe' diyemeyenlerin

Ağızlarıyla 'illallah' demesi fayda vermez.

REDDİYE SONRASI “İLLALLAH” TASDİĞİ

“**La ilahe**” ile tüm rablik iddiasında bulunan sahte rabler red edilip, “**İllallah**” ile Âlemlerin yaratan, yaşatan ve yöneten tek Rabbine iman edilir.

Kul “**La ilahe**” diyerek red ettiklerini “**İllallah**” ile Allah *subhanehu ve teâlâ* için tasdik eder. “**İllallah**” kulun Rabbine söz vermesidir. “**La ilahe**”yi gerçekleştirememiş bir kul ise, Rabbine olan “**İllallah**” sözünde sadık kalmamış kişi durumundadır.

“**La ilahe**” ile tağuta puta şeytana insana kulluk etmeyeceği vurgulanmışken “**İllallah**” ile de asıl kulluk edilecek olan vurgulanır.

“**La ilahe**” demeyen bir toplum “**İllallah**” da diyemez. Oysa günümüzde “**La ilahe illallah**” dediklerini iddia edenlerin yaşadıkları ülkelerde yönetimler sahte ilahların ege-

menliğindedir. Bu da bizlere onların “**La ilahe**”yi anlamadıkları için “**İllallah**” da diyemediklerini göstermektedir.

Kur’an’da firavunun rablik ve ilâhlık iddiasında bulunduğu geçmektedir. “**La ilahe**” ile tüm zamanların firavunları inkâr edilerek “**İllallah**” ile Âlemlerin yaratan Rabbi kabul edilir. Kişi firavunlara boyun eğmeyip, O’na boyun eğdiğini “**İllallah**” ile Rabbine bildirir.

Ne gariptir ki günümüzde bazı insanlar “**Lâ İlâhe İllallâh**”ı söylerler ancak kendilerinde de ilah gibi yönetim yetkisi görürler. Ve bu sözde yetkiyle Allah *subhanehu ve teâlâ*’nın dininin emir ve yasaklarını, kendi emir ve yasakları ile değiştirir, sahte birer ilah olmaktadır. Bu sözün manasının cahilleri olan milyonlarda bu sahtekârlarda ilahlık yetkisini görerek, onlara tabi olurlar. Buna rağmen yeri geldiğinde anlamadıkları “**Lâ İlâhe İllallâh**”ı dilleriyle söylemeye devam ederler.

“**La ilahe**” ile kişi ‘*hâkimiyet kayıtsız şartsız milletindir!*’ sözünü kabul etmeyip “**İllallah**” ile ‘*hâkimiyet kayıtsız şartsız Allah’ındır*’ demektedir. Ancak ağızlarıyla bu sözü dillendirenlerin meclislerinin başında hâkimiyetin Allah *subhanehu*

ve *teâlâ*'nın olmadığını ifade eden bir cümle yazılıdır da, kimse buna aldırılmaz.

“La ilahe” şirke *hayır* **“İllallah”** tevhide *evettir*. ‘*Hayır*’, önce ve ‘*evet*’ sonra gelmelidir. ‘*Hayır*’ diyerek ilahlıkta bulunmaya çalışanları red edilir. Ardından da tek hak olan ilah kabul edilir.

“La ilahe” şirki götürür, **“İllallah”** tevhidi getirir. Şirk gitmeden tevhid gelmez. **“La ilahe”** demenin önce gelmesi **“İllallah”** a bir hazırlıktır.

“İllallah” yaratılanın yaratanını tanıması, O’nu kabul etmesidir. **“İllallah”** hayatı verenin yoluna hayat vermenin bir bildirimidir.

“İllallah” vahiyle var olmak, vahiyle doğrulmak, vahiyle yoğrulmak istemenin bir göstergesidir.

“İllallah” yanlışları atarak doğrulara inanıp yaşamının adıdır. **“İllallah”** ile tek olan her şeye gücü yeten, doğmamış ve doğrulmamış tüm noksanlıklardan beri ve uzak olan Allah *subhanehu ve teâlâ*'nın tek hak ilah olarak kabulü vardır.

“İllallah” ile kişi şunları söyler:

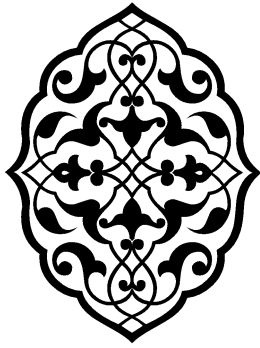
“Beni yoktan var edip yaratan Rabbim Allah’tır. Tüm hayat sahipleri hayatı O’nun hayat vermesiyle alır. Tüm canlılar O’nun yaşatması ile yaşar. Tüm rızıkları veren yalnızca O’dur. Tüm Kâinat O’nun izniyle, O’nun koyduğu düzene göre hareket eder.

Güneş, ay, yıldızlar, atomdan galaksilere kadar her şey O’nun emirlerine boyun eğmektedir. Ben de O’na boyun eğip, teslim olanım. O’nun benim için seçtiğı dinden, gönderdiği kitap ve peygamberden razıyım. O’nun dininin emirleri nelerse onları kabul ederim. Onları benimseyerek yaşarım.”

“Şüphesiz Allah, benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. Öyle ise O’na kulluk edin. Dosdoğru olan yol işte budur.” (Ali İmran: 3/51)

İÇİNDEKİLER

TEVHİD BİLİNCİNİN İNŞASI	3
TEVHİD “LA” İLE BAŞLAR.....	5
TÜM SAHTE İLAHLARA İMANİ BİR REDDİYE: “LA İLAHE”	10
‘LA İLAHE’ TAĞUTLARI REDDİR.....	12
TAĞUT:.....	13
Tağutun Tanımı:	15
PEYGAMBERLERİN TAĞUTU RED ÇAĞRISI	18
İlah Kelimesinin Anlamı:.....	22
REDDİYE SONRASI “İLLALLAH” TASDİĞİ.....	25

Tevhîd-î Dâvet

Terhîde Dâvet Eder

